

igge Forslag vedrørende den fremtidige Uddannelse af Befalingsmænd, udarbejdet af en Kommission og stillet af de Partier, der fremdeles ønsker, at vi skal have en Hær, saa er der, ganske bortset fra alt andet, ingen Grund til nu at kræve en Bevilling til en forsøgsvis Omordning af Undervisningen paa Officerskolen. Det forekommer mig, at naar vi i en saa nær Fremtid kan vente et Forslag, som i alle Detailler bestemmer, hvorledes Undervisningsplanen skal være i de forskellige Skoler og i de forskellige Klasser, saa bør man ikke nu foregribe et saadant Forslag ved at kræve en Bevilling, der skal strække sig over 3 Aar. Det synes jeg, den højtærede Forsvarsminister kunde have undladt.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at hvis vi ikke havde haft Miner i 1914, vilde vor Neutralitet være blevet krænket. Jeg synes, det ærede Medlem skulde lade være med at tale om, hvad der vilde være sket i 1914, hvis vi ikke havde haft Miner. For det Parti, han tilhører, vilde jo ikke have haft dem lagt ud, og saa ved vi, hvad der vilde være sket. Det ærede Medlems Parti raadete til ikke at udlægge Minerne. Var det da ikke værre, end hvis vi ikke havde haft dem? Det forekommer mig, at deri ligger netop Faren ved Krigsberedskabet, at man skaber et Krigsberedskab og saa ikke vil bruge det. Havde Partiet Venstre og de Konservative med Undtagelse af een faaet Lov at raade, havde vi, fordi vi havde Miner, staaet i en Konflikt i 1914. Det var de Raad, de Partier gav den Gang, men saa synes jeg, det er dristigt nu at ville paastaa noget om, hvordan Stillingen vilde være blevet, hvis vi ikke havde haft Miner. Stillingen vilde efter al Sandsynlighed være blevet den, som den i øvrigt blev, at Tyskerne selv udlagde Miner i Store Bælt.

Med Hensyn til vore Grunde til at stemme for de forskellige Militærbevillinger skal jeg sige, at den Grund, jeg har angivet, er den, som passer. Den Fremstilling, jeg har givet, er den absolut rigtige. Det, som vi Gang paa Gang har motiveret vor Afstemning med under Krigen, var dette, at vi ikke havde Raad til at komme ind i en hidsig Militærdebat, at vor Opgave i første Række maatte være at hindre, at de Partier, som lige fra Krigens Udbrud og uafbrudt under Krigen optraadte, som de gjorde, under nogen Form kom til Styret, fordi vi maatte betragte det som den allerstørste Ulykke for vort Land, om de Partier blev de raadende, som til enhver Tid vilde have, at Militæret skulde være det bestemmende. Saa meget har vi lært af Historien, at hvor

Militæret raader, gaar det altid vort Land ilde, naar det kommer ud i Konflikt.

Røde: Ja, der er jo ingen Tvivl om, at der virkelig maa være Fare paa Færde, naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup, hver Gang han skal forsvere Forslaget om de 3 500 Kr. til Officerskolen, er nødt til at oprulle hele Verdenskrigen og alle her i Danmark under Verdenskrigen stedfundne Begivenheder for at holde sammen paa sine Tropper. Jeg maa sige, at jeg efter dette med al mulig Spænding vil imødesee Afstemningen om dette Forslag, om det skulde være lykkedes det ærede Medlem Hr. Pinstrup at opildne de aabenbart modvillige menige til at følge ham i Vedtagelsen af dette Forslag. Modvilligheden maa jo stamme fra, at dette Forslag er saa ganske urimeligt, at det ikke er muligt fra Forslaget selv at hente nogen som helst Begrundelse for det, siden det ærede Medlem maa ty til Verdenskrigen for overhovedet at finde en Begrundelse. Naar man ser det, som dette høje Ting kender om dette Forslag, kan man forstaa, at der indenfor det ærede Medlems Parti er saa stor Modvillie imod det. Det eneste, der oplyses om denne Sag, findes i Bilag 476, hvor der staaer følgende: „Ved Skrivelse af 17. December 1920 meddelte Finansudvalget, at dets Flertal (Venstre og det konservative Folkeparti) havde givet sin Tilslutning til, at Undervisningsplanen for samtlige ældste Klasses Afdelinger ved Officerskolen forsøgsvis omordnes, og at den i saa Henseende nødvendige Merudgift til Lærerhonorarer“ . . . . . „fordeles paa Finanssaarene saaledes:“ Det er alt, hvad det høje Ting kender om; hvad her paatænkes. Ingen forlanger jo, at Officererne skal lære Ting, som man efter Verdenskrigen mener er urigtige, men hvorfor det skal koste 20 000 Kr. mere at lære dem det rigtige fremfor det urigtige, gives der ikke den fjerneste Oplysning om. Hvis den højtærede Forsvarsminister havde faaet Meddelelse fra Officerskolen om, at de ønskede at undervise paa en lidt anden Maade indenfor de nuværende Rammer, kunde man jo have gjort det uden at komme til os. Men man kommer til os og forlanger en bedre Undervisning, som skal koste saa og saa meget mere, uden at sige det fjerneste om, hvad der skal foregaa. Maaske ved det ærede Medlem Hr. Pinstrup det; saa skulde han fortælle Tinget, hvad det er, Omordningen af Undervisningen bestaar i. Det ærede Medlem har gentagne Gange sagt, at naar vor Hær skal i Krig, gælder det om, at den har vel uddannede Førere, og derfor er det nødvendigt at bevilde denne forbed-